And Rabi Yochonon said, etc.

ואמר רבי יוחנן וכולי –

OVERVIEW

ר' יוחנן explained the reason it was necessary to establish the משנה in a רה"ר (even though the לכר is a דעת לישאל (דבר שאין בו דעת לישאל is because there was a person involved in the transference of the טומאה ברה"י and therefore the rule of ספק טומאה ברה"י applies (even by a אין בו דעת בו בו דעת בו

- בומושב משכב ומושב במעת לעת שבנדה עושה משכב ומושב הוי מצי לאתויי דזעירי דמשני (נדה דף ה,ב) דמעת לעת שבנדה עושה משכב ומושב could have cited that which זעירי answered regarding the rule that a מעל"ע by a מעל"ע משכב ומושב (for twenty four hours prior to her seeing מעל"ע

אף על גב דמשכב ומושב אין בו דעת לישאל כשחברותיה נושאות ^{2} אותה במטה: Even though the טמא have no דעת לישאל nevertheless they are אמשכב when her friends carry the נדה in the bed, the same would apply here. חוספות offers no explanation here. ^{3}

SUMMARY

Here it is more than סכין אדם since the כהן is holding the זעירי even זעירי will agree that it is יש בו דעת לישאל.

THINKING IT OVER

Where is the דבר שיש בו דעת לישאל more effective (to make it טמא); if it is by the or by the הנטמא $?^4$

² תוספות is asking why was it necessary to cite ר' יוחנן האמין מאמיר (that even if it is just בא ע"י אדם it is הוספות (twice even according to אדבר המיטמא and requires that a person has to be actively holding the דבר המיטמא (her friends need to be carrying the bed), nevertheless here it will be considered here as a דבר שנשאלין עליו since the כהן is holding the מכין (which is the equivalent of her friends carrying the bed).

 $^{^3}$ See תוספות נדה ה,ב ד"ה כשחברותיה for some explanations.

⁴ See עיי"ש ודה ה.ב כשחברותיה in עיי"ש.